

og faa Attest, der maatte koste 5—10 Kr., og de møde saa paa Sessjonen den ene Gang efter den anden, indtil de blive udfkrevne. Naar de saa komme ind, blive de faskerede kortere eller længere Tid efter, fordi deres Sygdom ikke er bleven tilstrækkelig bedømt ved Sessjonen. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister at tage under Overvejelse, om det ikke kan ordnes saaledes, at disse Folk kunne gaa til nogle Specialister, som Udfkrivningsbøen betaler, saaledes at disse værnepligtige kunne faa deres Tilstand bedømt uden at komme ind. Jeg tror, at det vil være baade billigere for Staten og ogsaa spare disse Folk for en Del Ulejlighed. Der er dernæst et andet lille Punkt angaaende Udfkrivningsbøen, som jeg vil omtale. Det synes mig ikke retfærdigt, at Jærnbaneassistenten, som blive udfkrevne paa Sessjonen, blive sprunget forbi under deres Værnepligt; de ere jo dog ansatte i Statens Tjeneste, og da de kunne komme til at ligge længe inde, kunne de blive sprunget forbi at mange, hvad der er meget uheldigt for dem, fordi det sætter dem saa meget tilbage.

Jeg skal dernæst henlede den højtærede Marineministers Opmærksomhed paa et andet lille Spørgsmaal. Det angaar de værnepligtige Maskinister, som behandles paa Sessjonen. Nogle af disse ere i Forvejen ansatte i Marinens Tjeneste, hvor de ere Underofficerer og bære tre Snore; men naar disse Folk udfskrives som værnepligtige, udfskrives de som menige. Det forekommer mig ikke heldigt og retfærdigt at degradere disse Folk og give dem en Slags Straf, fordi de skulle aftjene deres Værnepligt; men det sker jo, idet man gør dem til menige, naar de i Forvejen have været Underofficerer.

Jeg skal nu forlade dette Spørgsmaal for at omtale et lille lokalt Spørgsmaal, idet jeg dog straks skal bemærke, at jeg ikke vil foreslaa at flytte Jonstrup Seminarium til min Kreds Saksøbning, skønt der kunde være meget, der talte derfor; det er en meget mindre Ting, jeg vil omtale. Jeg vil blot anmode om, at der maa blive ansat et Postbud til i Saksøbning. Der er allerede flere Byer her i Landet, der ikke ere større end Saksøbning, og som dog have to Postbude. Postbudet i Saksøbning har været ansat i 23 Aar og er meget paalidelig. Byen er gaaet noget fremad i den Tid, og da den er stærkt politisk vækst, læses der mange Aviser, og der er ogsaa mange Breve at besørge. Der er saaledes overordentlig meget at bestille for dette Postbud, som maa arbejde fra 7 Morgenen til 9 Aften. Endvidere er der i den senere Tid

blevet indført et Natvog, og Manden maa derfor møde til Tjeneste en Time hver anden Nat, og jeg synes, at det er for meget at udrette for eet Postbud.

Jeg skal endelig komme til en anden Sag, som jeg meget kort vil dvæle ved, nemlig Forholdet med Hensyn til Esbjerg—Parkeston Routen. Det er gaaet mig som et andet Medlem af dette Ting, at jeg har været en Tur i England, og paa denne Tur rejste jeg over Esbjerg—Parkeston. Jeg vil da tillade mig at fremhæve nogle Smaating, som jeg synes det var værdt at lægge Mærke til. Naar man ser Skibene blive ladede i Esbjerg, sker det paa den Maade, at hver Mand bærer sin Flæstese eller Bøtte Smør ned og lægger den omhyggelig i Lasten. Det er hensigtsmæssigt og godt, og derfor antager jeg, at det bliver gjort saaledes. Men naar Skibet kommer til Parkeston, bliver det løst ved Hjælp af en Dampkran, 7—8 Flæstesider blive bundne sammen med et Reb, hæjse de op ved Hjælp af Dampkranen og laate paa Jærnbanevognen. Det gaar ikke altid saa blidt til; Flæstet faar ofte Stød og Knubs under Vejs; det kan maatte ikke gøre saa meget; men det forekommer mig dog underligt, at medens man her i Danmark er saa omhyggelig, at hver Mand bærer en Flæstese ad Gangen ned i Lasten, løfter man dem i England ved Hjælp af en Dampkran. Det er dernæst allerede blevet paatakt, at disse Jærnbanevogne ikke ere synderlig rene, dog det skal jeg ikke opholde mig ved. Der er derimod en anden Ting, som forekommer mig vigtigere end alt det øvrige, og som jeg nu skal omtale. Det er dels i Esbjerg, dels i Parkeston blevet mig fortalt fra mange Sider, at det ikke sjældent hænder, at naar „N. S. Fjord“ kommer ind til Parkeston Dnsdag Aften, begynder Røstningen straks der; men saa hænder det, at de Ting, som ere blevne ubløjede, ikke før Torisdag Aften komme op til London, ja undertiden ikke før Fredag Formiddag. Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg tør ganske vist ikke sige, at det er saaledes; men det er blevet mig fortalt fra mange Sider, og hvis det er Tilfældet, at vore Landbrugsprodukter kunne komme til at ligge og drive i Parkeston 1½ Dag, forekommer det mig egentlig nærmest at være Humberg haade med det hurtigsejende Skib i Nordøen og med de isafføede Vogne osv. Da dette, som sagt, er blevet mig fortalt fra flere Sider, har jeg derfor villet henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Forhold.